

GENERALINĖS ADVOKATĖS

JULIANE KOKOTT išvada,
pateikta 2010 m. spalio 14 d.¹

I — Įvadas

1. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su galimybe susipažinti su informacija apie prekybą apyvartiniais taršos leidimais. Aptariamai duomenys saugomi registruose, kurie yra šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų sistemos dalis pagal Direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos [apyvartinių taršos] leidimų sistemą Bendrijoje², laikantis Kioto protokolo projekto mechanizmų.

2. Pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar šiuo atveju kalbama apie informaciją apie aplinką 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB³ (toliau – Informacijos apie aplinką direktyva) prasme.

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — OL L 275, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631–646. Iš dalies pakeista 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/101/EB (OL L 338, p. 18).

3 — OL L 41, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375.

3. Be to, reikia išnagrinėti Informacijos apie aplinką direktyvos ir 2004 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2216/2004 dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos⁴ santykį. Kyla klausimas, ar ribojamosios reglamento nuostatos dėl aptariamų informacijos pavišimo turi pirmenybę direktyvos atžvilgiu kaip *lex specialis* ir *lex posterior*, ar bent jau daro įtaką direktyvos taikymui.

II — Teisinis pagrindas

A — *Galimybė susipažinti su informacija apie aplinką*

4. Sąjunga tarptautiniu lygiu įsipareigojo užtikrinti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką pagal Konvenciją dėl teisės

4 — OL L 386, 2004, p. 1.

gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais⁵ (toliau – Orhuso konvencija), kurią 1998 m. birželio 25 d. pasirašė⁶ Orhuse, Danijoje.

f) asmens duomenų ir (arba) archyvinių bylų, susijusių su fiziniu asmeniu, konfidencialumui, kai atitinkamas asmuo, remdamasis tokią paslaptį reglamentuojančiais nacionaliniais įstatymais, nėra davęs sutikimo skelbti tokią informaciją visuomenei;

5. Kokie teisės susipažinti su informacija ribojimai yra galimi, ypač matyti iš Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies:

<...>

„Prašymas suteikti informacijos apie aplinką gali būti atmestas, jeigu tokios informacijos paskelbimas darytų neigiamą įtaką

Nurodytos atsisakymo teikti informaciją priežastys aiškinamos siaurai, atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos ir ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką.“

<...>

6. Informacijos apie aplinką direktyva Orhuso konvencija perkeliama į Sąjungos teisę. Direktyvos 2 straipsnyje, be kita ko, įtvirtinta informacijos apie aplinką sąvoka:

d) komercinės ir pramoninės informacijos konfidencialumui teisėtų ekonominių interesų apsaugai, kai tokią apsaugą reglamentuoja įstatymai. Pagal šią sistemą su teršalų išmetimais į aplinką susijusi informacija yra teikiama;

„Šioje direktyvoje:

1. „Informacija apie aplinką“ – tai rašytinės, vaizdinės, akustinės, elektroninės arba kitos materialios formos informacija apie:

e) intelektualinės nuosavybės teisėms;

5 – O L L 124, p. 4.

6 – Patvirtinta 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu Nr. 2005/370/EB (O L L 124, p. 1).

a) aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtos telkinių, įskaitant

pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, taip pat ir genetiškai modifikuotų organizmų, būklę ir šių elementų sąveiką;

b) faktorius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant radioaktyvias atliekas, emisijas, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką a punkte nurodytiems aplinkos elementams;

c) priemonės (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkos srityje ir veiklos, darančios arba galinčios daryti įtaką a ir b punkte nurodytiems elementams ir faktoriams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemonės ar veiklas;

d) ataskaitas apie teisės aktų aplinkos srityje įgyvendinimą;

e) ekonominės naudos ir kitas ekonomines analizes bei prielaidas, naudojamas remiantis c punkte nurodytomis priemonėmis ir veiklomis; ir

f) žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant maisto grandinės užteršimą, kai tinka, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir pastatus tiek, kiek jiems daro ar gali daryti įtaką a punkte nurodytų aplinkos elementų būklė arba b ir c punktuose nurodyti dalykai per šiuos elementus;

<...>“

7. Teisė susipažinti su informacija apie aplinką yra įtvirtinta direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje:

„Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog valdžios institucijos, laikydamosi šios direktyvos nuostatų pareiškėjo prašymu pateiktų jų turimą arba joms skirtą informaciją apie aplinką, nereikalaujamos pareiškėjo nurodyti intereso.“

8. Išimties reglamentuojamos direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje:

„Valstybė narė gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų atmestas, jei informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų:

- a) valdžios institucijų procesinių veiksmų konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas įstatymu;
- b) tarptautinius santykius, visuomenės saugumą arba krašto apsaugą;
- c) teisingumą, bet kurio asmens galimybę pasinaudoti nešališku teismu arba valstybinės valdžios galimybę atlikti baudžiamojo arba drausminio pobūdžio tyrimą;
- d) komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais tam, kad būtų apsaugoti teisėti ekonominiai interesai, įskaitant visuomenės interesą išsaugoti statistinių duomenų konfidencialumą ir mokesčių slaptumą;
- e) intelektinės nuosavybės teises;
- f) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų ir (arba) bylų konfidencialumą, jei šis asmuo nedavė sutikimo visuomenei atskleisti informacijos, kai toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais;
- g) asmens, pateikusio informaciją savo noru be teisinio įpareigojimo arba teisiškai negalinčio būti įpareigotu, interesus arba apsaugą, išskyrus atvejus, kai šis asmuo sutiko, kad atitinkama informacija būtų pateikta;
- h) aplinkos, su kuria tokia informacija susijusi, apsaugą, pavyzdžiui, retų rūšių buvimo vietą.

Straipsnio 1 ir 2 dalyse minėto nepatenkinimo pagrindai turėtų būti aiškinami ribojančiai, konkrečiu atveju atsižvelgiant į visuomenės interesą informacijos atskleidimu. Kiekvienu konkrečiu atveju visuomenės interesas informacijos atskleidimu turi būti palygintas su atsisakymo ją pateikti interesu. Valstybės narės pagal straipsnio 2 dalies a, d, f, g ir h punktus negali numatyti, kad prašymas būtų nepatenkintas, jei prašymas susijęs su emisijos į aplinką informacija.

<...>“

B — Nuostatos dėl prekybos apyvartiniais taršos leidimais

norėtų išleisti didesnius šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekius, nei jiems priklauso.

9. Sąjunga yra 1992 m. birželį Rio de Žaneire pasirašytos Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos⁷ bei jos Kioto protokolo⁸ šalis. Šiuo protokolu siekiama, kad bendras išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, palyginti su 1990 m., nuo 2008 m. iki 2012 m. būtų sumažintas bent 5 procentais. Europos Sąjunga ir jos valstybės narės pagal Kioto protokolą bendrai įsipareigojo bendrą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, palyginti su 1990 m., per minėtą įsipareigojimų laikotarpį sumažinti 8 procentais.

11. Direktyvos 2003/87 19 straipsnyje nustatyti apyvartinių taršos leidimų registrų pagrindai:

„(1) Valstybės narės numato registro įsteigimą ir jo išlaikymą, siekdamas užtikrinti, kad būtų tiksliai apskaitomi išduoti, turimi, perleisti ir panaikinti leidimai. Valstybės narės savo registrus gali tvarkyti kaip suvestines sistemas su viena arba daugiau valstybių narių.

(2) Leidimų turėtoju gali būti kiekvienas asmuo. Registras yra prieinamas visuomenei ir turi skirtingas sąskaitas, kuriose registruojami kiekvieno asmens turimi leidimai, kurie jam buvo išduoti arba perleisti ar kuriuos jis perleido.

10. Direktyva 2003/87 yra vienas iš šių įsipareigojimų vykdymo strategijos elementų. Ja įvestos sistemos esmė – tam tikrose srityse veikiantiems ūkio subjektams suteikti ribotą skaičių apyvartinių taršos leidimų. Jie gali šiais leidimais naudotis patys arba perleisti juos kitiems ūkio subjektams, jei pastarieji

(3) Siekiant, kad ši direktyva būtų įgyvendinama, Komisija 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima reglamentą dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos, t. y. standartizuotų elektroninių duomenų bazių, kuriose būtų laikomi bendri duomenų elementai, leidžiantys registruoti išduotus, turimus, perleistus ir panaikintus leidimus, numatytų prieigą visuomenei ir, tam tikrais atvejais, slaptumą bei užtikrintų, jog nebūtų atliekami jokie su iš Kioto protokolo kylančiais įsipareigojimais nesuderinami

7 — OL L 33, p. 13, patvirtinta 1993 m. gruodžio 15 d. Tarybos sprendimu 94/69/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos sudarymo (OL L 33, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 19 t., p. 167).

8 — OL L 130, p. 4, patvirtintas 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimu 2002/358/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo patvirtinimo Europos bendrijos vardu ir bendro jame numatytų įsipareigojimų vykdymo (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 42 t., p. 24–26).

perleidimai. Į tą reglamentą taip pat įtraukiamos nuostatos dėl PTEMV ir TEMV naudojimo ir identifikavimo Bendrijos sistemoje ir dėl tokio naudojimo lygio stebėsenos.“

12. Direktyvos 2003/87 20 straipsnyje papildomai įtvirtinta Bendrijos vykdoma sandorių kontrolė:

„(1) Komisija skiria vyriausią administratorių, kad jis vestų atskirą sandorių žurnalą, kuriame būtų registruojami išduoti, perleisti ir panaikinti leidimai.

(2) Vyriausias administratorius automatiškai tikrina kiekvieną [įregistruotą] sandorį registruose atskiro sandorių žurnalo įrašais [tvarkydamas atskirą sandorių žurnalą], siekdamas užtikrinti, kad išduodant, perleidžiant ir panaikinant leidimus nebūtų daromi pažeidimai.

(3) Jeigu automatinio patikrinimu nustatomi pažeidimai, vyriausias administratorius apie tai informuoja atitinkamą valstybę narę arba valstybes nares, kurios neregistruoja atitinkamų sandorių arba jokių kitų su tais leidimais susijusių sandorių tol, kol nebus pašalinti pažeidimai.“

13. Galimybė susipažinti su informacija paminėta direktyvos 13 konstatuojamojoje dalyje ir 17 straipsnyje:

„(13) Siekiant, kad būtų užtikrinamas skaidrumas, visuomenei turėtų būti prieinama su leidimų suteikimu ir išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų monitoringo rezultatais susijusi informacija, kuriai būtų taikomi tik 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką nustatyti apribojimai.“

„17 straipsnis

Prieiga prie informacijos

„Su apyvartinių taršos leidimų skyrimu susiję sprendimai, informacija apie projektų veiklą, kurioje valstybė narė dalyvauja arba leidžia dalyvauti privatiems ar valstybės subjektams, ir pagal šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą privalomos emisijos ataskaitos, kurias turi kompetentinga institucija, turi būti prieinamos visuomenei pagal Direktyvą 2003/4/EB.“

14. Remdamasi Direktyva 2003/87 bei Sprendimu 280/2004/EB⁹ Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2216/2004. Pagal šio reglamento 3 straipsnį kiekviena valstybė narė ir Komisija įkuria registrus Direktyvos 2003/87 19 straipsnio prasme. Prancūzijos registrą tvarko Indėlių ir paskolų kasa (*Caisse des dépôts et consignations*).

15. 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta atsakomybė už atitinkamus registrus:

„Valstybės narės ir Komisija visiškai ir neginčijamai atsako už jų registrų administravimą ir aptarnavimą.“

16. 9 straipsnyje reglamentuojamas tam tikros informacijos teikimas:

„1. Kiekvienas registro administratorius savo registro internetiniame tinklalapyje suprantamai ir nuosekliai XVI priede įvardintiems vartotojams nustatytu dažnumu pateikia tą informaciją, kurią yra privalu suteikti remiantis XVI priedu. Registro administratorius papildomos registre saugomos informacijos nepateikia.

2. Vyriausiasis administratorius Bendrijos nepriklausomo sandorių žurnalo internetiniame tinklalapyje suprantamai ir nuosekliai XVI priede įvardintiems vartotojams nustatytu dažnumu pateikia tą informaciją, kurią yra privalu suteikti remiantis XVI priedu. Vyriausiasis administratorius papildomos Bendrijos nepriklausome sandorių žurnale saugomos informacijos nepateikia.

3 Kiekviename internetiniame tinklalapyje XVI priede įvardintiems informacijos vartotojams suteikiama galimybė tinklalapyje informacijos ieškoti naudojant paieškos programas.

4. Kiekvienas registro administratorius atsako už tą Bendrijos nepriklausomo sandorių žurnalo internetiniame tinklalapyje pateiktą informaciją, kuri paimta iš jo administruojamo registro.

5. Nei Bendrijos nepriklausomame sandorių žurnale, nei registruose nenumatyta galimybė įrašų turėtojų prašyti pateikti duomenis apie leidimų ar Kioto vienetų kainą.“

17. 10 straipsnyje nustatytas registruose saugomos informacijos slaptumas:

„1. Slapta laikoma visa registruose ir Bendrijos nepriklausomame sandorių žurnale esanti informacija, įskaitant duomenis apie visus

9 — 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos Bendrijoje monitoringo mechanizmo ir Kioto protokolo įgyvendinimo (OL L 49, p. 1).

įrašus ir atliktus sandorius, išskyrus tuos atvejus, kada ji reikalinga įgyvendinant šio reglamento ir Direktyvos 2003/87/EB reikalavimus ar nacionalinius įstatymus.

2. Registruose saugoma informacija negali būti panaudojama be išankstinio įrašo turėtojo sutikimo, išskyrus tuos atvejus, kada jos prireikia sutinkamai su šio reglamento reikalavimais administruojant ir aptarnaujant registrus.

3. Kiekviena atsakinga institucija ir registre administratorius veiksmus su leidimais, patvirtintomis emisijomis, įrašais ir Kioto vienetais atlieka tik tada, kada tai būtina jos, kaip kompetentingos institucijos ar registro administratoriaus funkcijoms atlikti.“

18. XVI priedo 11 ir 12 punktuose dėl informacijos apie sandorius su apyvartiniais taršos leidimais numatyta:

„11. Vyriausiasis administratorius, laikydamasis nurodytų terminų, Bendrijos nepriklausomo sandorių žurnalo interneto tinklalapio viešojoje zonoje pateikia ir atnaujina 12 priedo [priedo 12] dalyje nurodytą informaciją.

12. Tokią informaciją apie kiekvieną X metais registru sistemose atliktą sandorį vyriausiasis administratorius pateikia nuo kitų metų sausio 15 dienos (X+5):

- a) siunčiančiojo įrašo identifikacijos kodas: įrašo kodas, sudarytas iš VI priede nurodytų elementų;
- b) gaunančio įrašo identifikacijos kodas: įrašo kodas, sudarytas iš VI priede nurodytų elementų;
- c) siunčiančiojo įrašo įrašo [įrašą siunčiančio įrašo turėtojo] pavadinimas: įrašo turėtojas (asmuo, operatorius, Komisija, valstybė narė);
- d) gaunančio įrašo įrašo [įrašą gaunančio įrašo turėtojo] pavadinimas: įrašo turėtojas (asmuo, operatorius, Komisija, valstybė narė);
- e) sandoryje dalyvaujantys leidimai ir Kioto vienetai, pagal vieneto identifikacijos kodą, kuri sudaro VI priede nurodyti elementai;
- f) sandorio identifikacijos kodas: sandoriui priskirtas kodas, sudarytas iš VI priede nurodytų elementų;

- g) sandorio atlikimo data ir laikas (Grinvičo vidutiniu laiku); 21. 2006 m. kovo 29 d. laišku Liono miestas kreipėsi į *Commission d'accès aux documents administratifs* (Komisija, konsultuojanti apie galimybę susipažinti su administraciniais dokumentais). 2006 m. spalio 9 d. Komisija pateikė palankią nuomonę dėl galimybės susipažinti su prašomais dokumentais. Ji nurodė, kad Prancūzijos teisės nuostatos dėl pramoninės ir komercinės paslapties apsaugos netaikytinos.
- h) veiksmo rūšis: veiksmo, sudaryto iš VII priede nurodytų elementų kategorizavimas.“

22. 2006 m. lapkričio 10 d. sprendimu Indėlių ir paskolų kasa patvirtino savo atsakymą pateikti informaciją.

III — Faktinės aplinkybės, pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

19. 2006 m. vasario 7 d. laišku Liono miestas paprašė nacionalinio apyvartinių taršos leidimų registro administratorės Indėlių ir paskolų kasa pateikti jam informaciją apie tai, kiek apyvartinių taršos leidimų per 2005 m. pardavė kiekvienas iš 209 miesto šildymo įrenginių operatorių, kuriems buvo suteikti apyvartiniai taršos leidimai, sandorių datas ir jų pirkėjus.

23. Todėl Liono miestas padavė ieškinį, kuriuo prašo panaikinti atsakymą pateikti informaciją ir įpareigoti Indėlių ir paskolų kasą perduoti prašomus rašytinius dokumentus.

20. 2006 m. kovo 6 d. sprendimu Indėlių ir paskolų kasa atsisakė suteikti šią informaciją, motyvuodama tuo, kad tai draudžiama pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 11 ir 12 punktus bei jo 10 straipsnį.

24. Šioje byloje administracinis teismas pateikia Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar pateikti arba atsisakyti pateikti informaciją, numatytą Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 dalyje, turi teisę tik vyriausiasis administratorius, ar ir nacionalinio registro administratorius?

2. Jeigu nacionalinio registro administratorius tokią teisę turėtų, ar ši informacija turi būti laikoma „emisijos į aplinką informacija“, kaip ji apibrėžta Direktyvos 2003/4 4 straipsnyje, kurios atžvilgiu negalima remtis „komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumu“, ar šios informacijos atskleidimą reglamentuoja specialios konfidencialumo taisyklės?

atsakovė pagrindinėje byloje Indėlių ir paskolų kasa, Prancūzijos Respublika, Austrijos Respublika ir Europos Komisija. 2010 m. spalio 7 d. posėdyje jos, išskyrus Austrijos Respubliką, pasisakė.

3. Jeigu būtų taikomos specialios konfidencialumo taisyklės, ar draudžiama šią informaciją atskleisti dar nesuėjus penkerių metų terminui, ar šis terminas susijęs tik su penkerių metų laikotarpiu, kuriam paskirstomi apyvartiniai taršos leidimai pagal Direktyvą 2003/87?

IV — Teisinis vertinimas

4. Jeigu būtų taikomas šis penkerių metų terminas, ar pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnį leidžiama nuo jo nukrypti ir ar remiantis šiuo straipsniu galima atsisakyti leidžiančią nukrypti nuostatą taikyti regioninės ar vietos valdžios institucijai, kuri prašo atskleisti šią informaciją siekdama derėtis sudarant miesto šildymo viešosios paslaugos delegavimo sutartį?“

26. Jei dėl galimybės susipažinti su informacija apie prekybą apyvartiniais taršos leidimais turėtų būti sprendžiama vadovaujantis vien teisės aktais dėl apyvartinių taršos leidimų, išvada būtų gana aiški: pasibaigus penkerių metų terminui ši informacija turėtų būti pateikta. Iki šio termino ji iš esmės būtų konfidenciali. Ir priešingai, jei taikytume nuostatas dėl galimybės susipažinti su informacija apie aplinką, tai reikėtų išnagrinėti, ar esama teisės susipažinti išimčių. Todėl pirmiausia nagrinėsiu, ar tai yra informacija apie aplinką (žr. A dalį), tada – Prancūzijos registro administratoriaus kompetenciją priimti sprendimą dėl prašymo susipažinti su aptariama informacija (žr. B dalį) ir Informacijos apie aplinką direktyvos bei Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 santykį (žr. C dalį), taip pat, siekdama išsamumo, atsakysiu į klausimus dėl Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 (žr. D ir E dalis).

25. Rašytinėje proceso dalyje dalyvavo ieškovas pagrindinėje byloje Liono miestas,

A — *Dėl informacijos apie aplinką sąvokos*

teisių chartijos 42 straipsniu įtvirtinta teisė susipažinti su jų dokumentais.

27. Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės remiasi tuo, kad kalbama apie galimybę susipažinti su informacija apie aplinką Informacijos apie aplinką direktyvos prasme, tačiau tai iš pradžių reikėtų patikrinti, siekiant įsitikinti, kad apskritai būtina nagrinėti Informacijos apie aplinką direktyvą.

28. Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad „informacijos apie aplinką“ sąvoką anksesnėje Informacijos apie aplinką direktyvoje, t. y. Direktyvoje 90/313/EB¹⁰, reikia suprasti plačiai¹¹. Teisingumo Teismo vertinimu, Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta dar platesnė ir tikslesnė sąvoka¹². Be to, Amsterdamo sutartimi ES 1 straipsnio 2 dalyje buvo išreikštas siekis sukurti naują glaudesnės Europos tautų sąjungos kūrimo etapą, kai sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių. Siekiant šio tikslo SESV 15 straipsnis (EB sutarties 255 straipsnis) įpareigoja institucijas gerbti atvirumo principą ir kartu su Pagrindinių

29. Tačiau nei ankstesne Informacijos apie aplinką direktyva, nei naująja nesiekta suteikti neribotos bendro pobūdžio galimybės susipažinti su visa institucijų turima informacija, jei tik ji turi bent mažiausią sąsają su aplinka. Priešingai, teise susipažinti su informacija galima remtis tik tada, jei tokia informacija priskirtina prie vienos ar kelių direktyvoje nurodytų kategorijų¹³.

30. Liono miestas nori gauti informaciją apie tai, kiek apyvartinių taršos leidimų pardavė kiekvienas iš 209 Prancūzijos šildymo įrenginių operatorių. Panašu, kad ši informacija yra duomenys apie sandorius, kurie pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą pateikiami praėjus penkeriems metams po sandorių sudarymo.

31. Liono miesto nuomone, ši informacija – tai informacija apie aplinkos apsaugos priemones ir veiklą Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punkto prasme. Duomenys apie sandorius parodytų, ar

10 — 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyva dėl laisvo priėmimo prie informacijos apie aplinką (OL L 158, p. 56).

11 — 1998 m. birželio 17 d. Sprendimo *Mecklenburg* (C-321/96, Rink. p. I-3809) 19 punktas ir 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Glawischnig* (C-316/01, Rink. p. I-5995) 24 punktas.

12 — Sprendimo *Glawischnig* (minėtas 11 išnašoje) 5 punktas.

13 — Žr. Sprendimo *Glawischnig* (minėtas 11 išnašoje) 25 punktą.

prekyba apyvartiniais taršos leidimais yra tinkama klimato apsaugos priemonė.

dujų emisiją, netiesiogiai taip pat yra informacija apie šį veiksnį.

32. Tačiau Prancūzija ir Indėlių ir paskolų kasa, priešingai, teisingai pažymi, kad duomenys apie sandorius gali parodyti tik tai, ar apyvartinių taršos leidimų rinka funkcionuoja. Nors ši rinka yra sistemos, kuri iš esmės skirta klimato apsaugai, dalis, tačiau iš duomenų apie sandorius negalima daryti išvados, kokia apimtimi ši rinka prisideda siekiant šio tikslo. Todėl Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktas netaikytinas.

35. Atitinkamai Sąjungos teisės aktų leidėjas taip pat rėmėsi tuo, kad bent jau tam tikra informacija apie apyvartinius taršos leidimus yra informacija apie aplinką, nes Direktyvos 2003/87 13 konstatuojamojoje dalyje ir 17 straipsnyje numatyta teisė susipažinti atsižvelgiant į Informacijos apie aplinką direktyvos reikalavimus ir ribojimus. Pagal tai ypač apyvartinių taršos leidimų išdavimas laikytinas informacija apie aplinką.

33. Informacija apie apyvartinius taršos leidimus galėtų būti laikoma informacija Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, t. y. informacija apie veiksmus, darančius arba galinčius daryti įtaką atmosferai – vienam iš šios nuostatos a punkte nurodytų aplinkos elementų.

36. Tačiau Prancūzija ir Indėlių ir paskolų kasa laikosi nuomonės, kad duomenys apie sandorius nėra informacija apie aplinką. Esą emisijos leidimų turėjimo faktas nieko nesako apie tai, ar turėtojas iš tiesų išmeta šiltnamio efektą sukeliančias dujas.

34. Šioje nuostatoje pateikiamas tik pavyzdinis konkrečių veiksmų, galinčių tiesiogiai sąveikauti su aplinkos elementais, sąrašas. Tačiau informacija apie teisę pateikti tokį veiksnį, būtent šiltnamio efektą sukeliančių

37. Tačiau tai, ar emisijų leidimais faktiškai naudojamosi, nėra svarbiausia, nes pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punktą pakanka galimybės daryti įtaką. Paprastai sandoris, t. y. apyvartinių taršos leidimų perleidimas, prisidės prie to, kad pardavėjas išmes mažiau emisijų, nei buvo numatyta suteikiant leidimą, o pirkėjas gali padidinti savo emisijas.

38. Tačiau Prancūzija teisingai nurodo, kad sandoriai gali neturėti jokio tiesioginio ryšio su šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimu. Tai gali būti spekuliaciniai veiksmai, kuriais siekiama vėliau pelningai perparduoti leidimus.

39. Šis teiginys tinkamas dalies pageidaujamų duomenų apie sandorius atžvilgiu, t. y. kiek tai susiję su informacija apie apyvartinių taršos leidimų gavėjus. Kiek tai susiję su šildymo įrenginių operatoriais, kurie nagrinėjamu atveju perleidžia apyvartinius taršos leidimus, darytina prielaida, kad sandoris daro realią įtaką, nes paprastai jie privalo atitinkamai sumažinti savo emisijas.

40. Tačiau negalima atmesti ir informacijos apie leidimų gavėjus reikšmės. Būtent galutiniai įgijėjai paprastai išmes didesnę emisiją, nei buvo numatyta suteikiant leidimus, ir spekuliuojantysis tarpinis įgijėjas prisideda prie šio rezultato. Vien todėl egzistuoja aplinkosauginis suinteresuotumas apyvartinių taršos leidimų perleidimo skaidrumu. Galiausiai būtų ne visuomet paprasta iki galutinio pasinaudojimo leidimu praktiškai nustatyti, ar sandoris buvo tik tarpinis įsigijimas, ar jo tikslas buvo įsigyti sau. Todėl iš esmės

sandorių duomenys laikytini informacija apie aplinką.

41. Konkretus Liono miesto interesas susipažinti su šia informacija, priešingai, nei teigia Austrija, negali kelti abejonių dėl šios informacijos priskyrimo prie informacijos apie aplinką. Iš Informacijos apie aplinką direktyvos 3 straipsnio 1 dalies, pagal kurią negalima reikalauti iš pareiškėjo nurodyti interesą, matyti, kad konkretaus pareiškėjo intereso susipažinti su informacija pobūdis neturi reikšmės¹⁴.

42. Taigi informacija apie apyvartinių taršos leidimų sandorius yra informacija apie aplinką Informacijos apie aplinką direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

14 — Dėl 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Šison prieš Tarybą* (C-266/05 P, Rink. p. I-1233) 43 ir paskesnius punktus. Todėl abejotina ir Vokietijos federalinio administracinio teismo 2009 m. rugsėjo 24 d. sprendime (7 C 2/09, *Neue Zeitschrift für Verwaltungsrecht* 2009, 189, 36 punktą) iškelta hipotezė, kad informacijos panaudojimo tikslas gali reikšti prašymo Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto prasme laikymą piktnaudžiavimu.

B — *Dėl pirmojo klausimo. Kompetencija priimti sprendimą dėl informacijos suteikimo*

43. Pirmuoju klausimu prašymą priimti pre-judicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar Indėlių ir paskolų kasa apskritai kompetentinga priimti sprendimą dėl informacijos apie sandorius suteikimo.

44. Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 iš esmės numatyta viena šios informacijos pateikimo forma: vyriausiasis administratorius pateikia informaciją apie sudarytus sandorius pagal XVI priedo 11 ir 12 punktus penktųjų metų po sandorio sudarymo sausio 15 dieną. Visa kita informacija pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 1 dalį iš esmės laikoma slapta. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 2 dalį draudžiama panaudoti registruose saugomą informaciją be išankstinio įrašo turėtojo sutikimo, išskyrus tuos atvejus, kada jos prireikia pagal šio reglamento reikalavimus administruojant ir aptarnaujant registrus. Be to, Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kiekviena atsakinga institucija ir registro administratorius veiksmus su leidimais, patvirtintomis emisijomis, įrašais ir Kioto vienetais atlieka tik tada, kada tai būtina jos, kaip kompetentingos institucijos ar registro administratoriaus, funkcijoms atlikti.

45. Iš to Indėlių ir paskolų kasa, Austrija ir Komisija daro išvadą, kad tik vyriausiasis registratorius gali priimti sprendimą dėl aptariamoms informacijos suteikimo. Todėl nacionalinio registro administratorė Indėlių ir paskolų kasa tokios kompetencijos neturi.

46. Tačiau Liono miestas ir Prancūzija pagrįstai daro skirtumą tarp aptariamoms informacijos pavišinimo, kuri pagal Reglamentą (EB) Nr. 2216/2004 atlieka vyriausiasis administratorius, ir sprendimo dėl prašymo susipažinti su informacija apie aplinką priėmimo. Priimti sprendimą dėl prašymo turi ta institucija, kuriai prašymas adresuotas.

47. Tai išplaukia iš Informacijos apie aplinką direktyvos 3 straipsnio 1 dalies. Pagal ją institucijos įpareigos pareiškėjo prašymu pateikti jų turimą arba joms skirtą informaciją apie aplinką. Neginčijama, kad aptariama informacija yra nacionaliniame registre.

48. Dėl šios nuostatos taikymo srities Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 apskritai nėra jokių taisyklių. Jis reglamentuoja aptariamoms informacijos konfidencialumą ir viešinimą, bet ne kompetenciją priimti sprendimą dėl prašymų susipažinti su informacija apie aplinką. Todėl, priešingai, nei tvirtina Austrija ir Komisija, šiuo klausimu reglamentas negali būti

laikomas specialiąja taisykle Informacijos apie aplinką direktyvos atžvilgiu¹⁵.

49. Taip pat negalima remtis tuo, kad nacionalinio registro administratorius kartu su vyriausioju administratoriumi sudaro vieną instituciją, kurios vardu veikia tik vyriausiasis administratorius. Prancūzijos vyriausybė pagrįstai pažymi, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 8 straipsnio 3 dalį valstybės narės ir Komisija atsako atitinkamai kiekviena už savo registrų administravimą ir tvarkymą. Be to, XVI priedo 5–10 punktuose išvardytos įvairios nacionalinio registro administratoriaus su informacijos teikimu susijusios pareigos.

50. Netiesiogiai šį rezultatą patvirtina ir Komisijos argumentai. Ji preziumuoja išimtinę vyriausiojo administratoriaus kompetenciją, tačiau mano, kad po to, kai jis šią informaciją paskelbė pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punkto nuostatas, ją toliau galėtų teikti ir nacionalinio registro administratoriai. Komisija nepaaiškina, kodėl paviešinimas turėtų pakeisti kompetenciją.

15 — Dėl reglamento kaip *lex specialis* priimant sprendimą dėl prašymo susipažinti su informacija žr. šios išvados 54 ir paskesnius punktus.

51. Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad nacionalinio registro administratorius yra kompetentingas priimti sprendimą dėl prašymo pagal Informacijos apie aplinką direktyvą pateikti jo turimą ar jam skirtą informaciją, numatytą Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos XVI priedo 12 punkte.

C — Dėl antrojo klausimo. Informacija apie emisiją į aplinką

52. Antrasis klausimas susijęs su šio teisinio ginčo esme. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar informacija, su kuria siekiama susipažinti, yra „emisijos į aplinką informacija“ Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio prasme, kuri turi būti atskleista, nepaisant „komercinių ar pramoninių paslapčių“, ir ar šios informacijos atskleidimui taikomos specialiosios konfidencialumo taisyklės.

53. Todėl pirmiausia nagrinėsiu, ar Informacijos apie aplinką direktyva apskritai taikytina (žr. 1 dalį), tada – ar kalbama apie „emisijos į

aplinką informaciją“ Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio prasme (žr. 2 dalį), ir galiausiai – kokia apimtimi Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 nuostatos dėl registruotų konfidencialumo daro įtaką teisės susipažinti su informacija išimties pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies 1 sakinio d punktą (žr. 3 dalį).

tvarkymo, o Informacijos apie aplinką direktyva taikoma bet kokiai informacijai apie aplinką. Reglamente nukrypstama nuo Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies nuostatų tiek, kiek jame nėra nei aiškiai numatyta, jog kiekvienu konkrečiu atveju visuomenės interesas informacijos atskleidimu turi būti palygintas su atsisakymo ją pateikti interesu, nei paminėta, jog galimybę susipažinti su emisijos į aplinką informacija reikia suprasti itin plačiai.

1. Dėl Informacijos apie aplinką direktyvos taikymo

56. Be to, nuostatų priėmimo laikas leidžia vertinti Reglamentą (EB) Nr. 2216/2004 kaip *lex posterior* Informacijos apie aplinką direktyvos atžvilgiu.

54. Indėlių ir paskolų kasa, Prancūzija, Austrija ir Komisija vieningai sutaria, kad Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 įtvirtinta laiko atžvilgiu vėlesnė nei Informacijos apie aplinką direktyva klausimą išsamiai reglamentuojanti specialioji informacijos, saugotinos pagal reglamentą sukurtinuose registruose, konfidencialumo nuostata. Todėl ji turi prioritetą, palyginti su Informacijos apie aplinką direktyvos bendrosiomis nuostatomis.

57. Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 2216/2004 galėtų būti pripažintas *lex specialis* ir (arba) *lex posterior* Informacijos apie aplinką direktyvos atžvilgiu tik tuomet, jei Komisija apskritai turėjo teisę priimti nuo šios direktyvos nukrypstančias taisykles.

55. Atskirai vertinant tik atitinkamos nuostatos formuluotę, prielaida dėl Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 specialaus pobūdžio gali atrodyti įtikinama. Jame įtvirtintos specialios nuostatos dėl registruose saugomos informacijos atskleidimo ir konfidencialaus

58. Iš pirmo žvilgsnio atrodytų, kad reikia pritarti tokiam Informacijos apie aplinką direktyvos ir Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 santykiui. Galiausiai, juk Taryba ir Parlamentas priėmė direktyvą kaip klasikinį

antrinės teisės aktą, tiesiogiai remdamiesi vienu iš EB sutartyje numatytų teisinių pagrindų, o reglamentas yra tik Komisijos priemonė įgyvendinanti kitą direktyvą, t. y. tam tikra prasme – tretinė teisė.

taršos leidimais konfidencialumo iš esmės atitinka jų teisinį pagrindą.

59. Tačiau iki šiol Teisingumo Teismas nebuvo konstatavęs, kad esama tokios visa apimančios Sąjungos teisės hierarchijos, ir nagrinėjama atveju tai daryti taip pat nėra būtina. Priešingai, atidžiai išnagrinėjęs reglamento priėmimo pagrindą darytina išvada, kad juo remiantis negali būti nukrypstama nuo Informacijos apie aplinką direktyvos.

61. Tačiau negalima daryti prielaidos, kad Komisija, priimdama įgyvendinimo priemonę, gali nukrypti nuo kitų antrinės teisės nuostatų, ypač jei ji neturi įgaliojimų priimti šių kitų nuostatų įgyvendinimo priemonių¹⁶. Informacijos apie aplinką direktyvoje nenumatyta, jog Komisija priima įgyvendinimo priemones.

62. Todėl būtina pripažinimo nuo Informacijos apie aplinką direktyvos nukrypstančia specialiąja nuostata sąlyga būtų tai, kad teisės aktų leidėjas, priimdamas Direktyvą 2003/87, būtų norėjęs įgalioti Komisiją nukrypti nuo Informacijos apie aplinką direktyvos. Tai galima būtų tik labai netiesiogiai išvesti iš tos aplinkybės, kad apie Informacijos apie aplinką direktyvos taikymą kalbama tik prie nuostatų apie tam tikrą informaciją.

60. Reglamentas (EB) Nr. 2216/2004 paremtas Direktyvos 2003/87 19 straipsnio 3 dalimi. Pagal ją Komisija nustatyta tvarka priima reglamentą dėl registrų sistemos, kuri ypač turi užtikrinti prieigą prie registrų visuomenei ir tam tikrais atvejais slaptumą. Be to, Direktyvos 2003/87 17 straipsnyje ir 13 konstatuojamojoje dalyje numatytas tam tikros informacijos atskleidimas, atsižvelgiant į Informacijos apie aplinką direktyvą. Prekyba apyvartiniais taršos leidimais nepatenka į šių nuostatų taikymo sritį. Todėl atrodo, kad Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 nuostatos dėl informacijos apie prekybą apyvartiniais

63. Tačiau tai, kaip šios nuostatos pagrįstos Komisijos pasiūlyme dėl Direktyvos 2003/87, prieštarauja argumentui, jog buvo netiesiogiai siekiama apriboti Informacijos apie aplinką direktyvą. Pagal pasiūlymą visuomenei turi būti suteikta galimybė, nepažeidžiant Direktyvos 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką, t. y. Informacijos apie aplinką direktyvos pirmąją, nuostatų, susipažinti su informacija apie stebėjimo, ataskaitų pateikimo ir tikrinimo

¹⁶ — 1989 m. birželio 29 d. Sprendimo *Vreugdenhil ir van der Kolk* (22/88, Rink. p. 2049) 17 punktus.

reikalavimus, informacija apie nacionaliniuose registruose esančius leidimus bei priemones, kurių imamasi direktyvos pažeidimų atvejais¹⁷. Nagrinėjamu atveju kalbama apie informaciją apie nacionaliniuose registruose esančius leidimus.

64. Be to, Komisijos pasiūlymo motyvuojamojoje dalyje aiškiai nurodyta, kad Direktyva 2003/87 turi nepažeisti Orhuso konvencijos. Tai bet koku atveju yra privaloma nuostata, nes Sąjungos sudaryti tarptautiniai susitarimai yra viršesni už Bendrijos antrinės teisės aktus¹⁸. Dėl šios priežasties Sąjungos antrinės teisės aktų nuostatas reikia aiškinti, kiek tai įmanoma, nepažeidžiant Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų¹⁹.

65. Tiek, kiek tai svarbu šioje byloje, Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalis atitinka Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio

2 dalį. Todėl Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 laikymas specialiąja nuostata Informacijos apie aplinką direktyvos atžvilgiu reikštų neleistiną nukrypimą nuo Orhuso konvencijos.

66. Ta aplinkybė, kad tiek Direktyva 2003/87, tiek Reglamentu (EB) Nr. 2216/2004 įgyvendinami tarptautiniai susitarimai, negali pateisinti tokio nukrypimo. Nei Bendrojoje konvencijoje dėl klimato kaitos, nei Kioto protokole nėra nuostatų, pagal kurias būtų reikalaujama tokio nukrypimo.

67. Todėl negalima daryti prielaidos, kad Direktyvos 2003/87 19 straipsniu Komisijai suteikti įgaliojimai priimti nuo Informacijos apie aplinką direktyvos ir Orhuso konvencijos nukrypstančią specialiąją taisyklę. Todėl taip negalima aiškinti Reglamento (EB) Nr. 2216/2004. Tačiau tiek, kiek Informacijos apie aplinką direktyva paliekama veikimo laisvė, reglamentu gali būti detalizuojamos tam tikros nuostatos.

68. Darytina tarpinė išvada, kad sprendimas dėl prašymo susipažinti su Reglamentu (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punkte

17 — Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos [apyvartinių taršos] leidimų sistemos Bendrijose sukūrimo ir dalinio Tarybos direktyvos 96/61/EB pakeitimo pasiūlymo (COM(2001) 581 galutinis) (OL C 221, p. 16) 18 punktas.

18 — 1996 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* (C-61/94, Rink. p. I-3989) 52 punktas, 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Bellio Elli* (C-286/02, Rink. p. I-3465) 33 punktas ir 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *IATA ir ELFAA* (C-344/04, Rink. p. I-403) 35 punktas.

19 — Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* (minėtas 18 išnašoje) 52 punktas, 1998 m. liepos 14 d. Sprendimo *Bettati* (C-341/95, Rink. p. I-4355) 20 punktas, Sprendimo *Bellio Elli* (minėtas 18 išnašoje) 33 punktas, 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE* (C-306/05, Rink. p. I-11519) 35 punktas ir 2009 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely* (C-161/08, Rink. p. I-4075) 38 punktas.

nurodyta informacija turi būti priimtas laikantis Informacijos apie aplinką direktyvos reikalavimų.

kas turi teisę atlikti emisiją. Todėl iš esmės čia kalbama apie informaciją apie aplinką.

2. Dėl emisijos į aplinką informacijos sąvokos

69. Pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį prašymo pateikti informaciją apie aplinką galima netenkinti, jei informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų tam tikras išvardytas saugotinas vertybes. Tačiau, kiek tai susiję su aptariamomis saugotinomis vertybėmis, 4 straipsnio 2 dalyje numatytas ribojimas tuo atveju, kai prašymas susijęs su emisijos į aplinką informacija. Netenkinti tokio prašymo galima, tik jei yra 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio b, c ir e punktuose reglamentuoti konfidencialumo pagrindai. Tačiau nėra duomenų, kad nagrinėjamas atvejis būtų susijęs su vienu iš šių pagrindų. Todėl reikia išsiaiškinti, ar Liono miesto prašymas susijęs su emisijos į aplinką informacija.

70. Prekyba apyvartiniais taršos leidimais susijusi su emisija į aplinką, nes šie leidimai suteikia jų turėtojams teisę išleisti medžiagas. Informacija apie sandorius leidžia nustatyti,

71. Tačiau abejotina, ar teisės susipažinti išimčių ribojimas, numatytas Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies ketvirtame sakinyje, taip pat kaip ir informacijos apie aplinką sąvoka, apima netiesioginę informaciją apie emisiją. Šių nuostatų funkcijos skiriasi, todėl jų negalima aiškinti vienodai²⁰.

72. Informacijos apie aplinką sąvoka parodo Informacijos apie aplinką direktyvos taikymo sritį ir taip visų pirma leidžia objektyviai palyginti susikertančius interesus, susijusius su tuo, ar reikia atskleisti tam tikrą informaciją.

73. Teisės susipažinti išimčių ribojimas remiasi neginčijama prezumpcija: tam tikri pagrindai, ypač komercinių ir pramoninių paslapčių apsauga, niekada nepateisina konfidencialaus emisijos į aplinką informacijos tvarkymo. Jei Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies ketvirtas sakiny apimtų ir netiesioginę emisijos į aplinką informaciją, tai labai stipriai apribotų pagal ją negalimų išimčių taikymo sritį, taigi, be kita

20 — Dėl atliekų šalinimo sąvokos aiškinimo pagal atitinkamos nuostatos tikslus žr. 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* (C-486/04, Rink. p. I-11025) 39 ir paskesnius punktus.

ko, ypač komercinių ir pramoninių paslapčių apsaugą. Didžiąją dalį informacijos apie aplinką galima netiesiogiai susieti su emisija.

neigiamos įtakos komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumui. Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio d punktas apima šias saugomas vertybes, jei toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais tam, kad būtų apsaugoti teisėti ekonominiai interesai, įskaitant visuomenės interesą išsaugoti statistinių duomenų konfidencialumą ir mokesčių slaptumą.

74. Todėl labiau įtikinami atrodo Orhuso konvencijos taikymo vadove išdėstyti argumentai. Pagal juos komercinių paslapčių apsauga turi būti užbaigta, jei į aplinką išleidžiamos medžiagos, kurios susijusios su konfidencialia informacija²¹. Prekyba apyvarčiais taršos leidimais vyksta *prieš* išleidžiant medžiagas. Todėl informacija apie tai nėra informacija apie emisiją.

76. Tokią teisinę apsaugą pagrindžia Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 nuostatos dėl registruose saugomos informacijos atskleidimo. Iš šio reglamento 10 straipsnio 2 dalies, pagal kurią ši informacija negali būti panaudojama be išankstinio įrašo turėtojo sutikimo, matyti, kad šia nuostata siekiama apsaugoti teisėtus ekonominius įrašo turėtojo interesus.

3. Dėl sandorių duomenų konfidencialumo

75. Todėl šiuo aspektu reikia atkreipti dėmesį į atsakymą atskleisti informaciją dėl

77. Jei įrašo turėtojas yra fizinis asmuo, būtina atsižvelgti į su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų konfidencialumą pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio f punktą²².

21 — S. Stec, S. Casey-Lefkowitz, J. Jendroska „The Aarhus Convention: An Implementation Guide“, 2000, Niujorkas, p. 60 (versija prancūzų kalba, p. 76). Dėl šio leidinio reikšmės aiškinant Direktyvą 2003/4 žr. mano 2010 m. rugsėjo 23 d. išvados byloje *Stichting Natuur en Milieu ir kt.* (2010 m. gruodžio 16 d. sprendimas, C-266/09) 88 punkta.

22 — Dėl kitaip suformuluotos išimties pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) 4 straipsnio 1 dalies b punktą žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* (C-28/08 P, Rink. p. I-6055) 48 ir paskesnius punktus.

78. Tačiau tuo dar nėra išspręstas klausimas, ar registruose saugoma informacija turi būti tvarkoma konfidencialiai nepasibaigus penkerių metų laikotarpiui pagal Reglamento Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą. Juk pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies trečią sakinį reikalaujama kiekvienu konkrečiu atveju palyginti visuomenės interesą informacijos atskleidimu su atsisakymo ją pateikti interesu.

79. Todėl kompetentingos institucijos privalo, esant reikalui pasikonsultavusios su suinteresuotąja įmone, visų pirma nustatyti, ar iš tiesų esama Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 preziumuojamo konfidencialumo intereso. Jei aptariama informacija jau buvo paviešinta kitu būdu arba įmonė nesuinteresuota jos konfidencialumu, negalima atsisakyti teikti tokios informacijos remiantis tuo, kad ji yra komercinė ar pramoninė paslaptis arba su fiziniu asmeniu susiję asmens duomenys.

80. Jei esama intereso konfidencialiu informacijos tvarkymu, jis turi būti palygintas su atitinkamu visuomenės interesu informacijos atskleidimu.

81. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad Liono miesto interesą panaudoti informaciją derybose dėl sutarties reikėtų vertinti kaip visuomenės

interesą, jei Liono miestas taip vykdo viešąją funkciją. Tačiau šis išpūdis yra klaidingas, nes pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies trečią sakinį palyginimas privalo būti atliekamas, neatsižvelgiant į specialaus atitinkamo prašymą pateikusių asmens interesą. Direktyva siekiama suteikti teisę susipažinti su informacija apie aplinką visiems, o ne nustatyti taisykles, pavyzdžiui, dėl specialaus vieno ar kito asmens intereso susipažinti su šia informacija apsaugos²³.

82. Sąjungos normų dėl viešųjų pirkimų tikslas taip pat nepagrindžia jokio ypatingo visuomenės intereso informacijos apie prekybą apyvartiniais taršos leidimais, saugomos registruose, atskleidimu. Priešingai, viešųjų pirkimų srityje taip pat turi būti užtikrinama komercinių ir pramoninių paslapčių apsauga²⁴.

83. Todėl man atrodo, kad reikia atmesiti prielaidą, jog esama visuomenės intereso apyvartinių taršos leidimų rinkos skaidrumu. Tiesa, kaip argumentą už suinteresuotumą skaidrumu galima pateikti tai, kad šios rinkos objektas yra apyvartiniai taršos leidimai, o pagal Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies ketvirtą sakinį esama padidinto visuomenės intereso

23 — Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 žr. Sprendimo *Sison prieš Tarybą* (minėtas 14 išnašoje) 43 ir paskesnius punktus.

24 — Žr. 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Varec* (C-450/06, Rink. p. I-581) 35 ir paskesnius punktus.

emisijos į aplinką informacijos atskleidimu. Tačiau Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 apyvartinių taršos leidimų rinkos skaidrumas yra aiškiai reglamentuotas. Šiuo atžvilgiu negalima išvelgti Sąjungos kompetencijos ribų peržengimo požymių, nes Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 teisiniame pagrindė – Direktyvos 2003/87 19 straipsnio 3 dalyje – aiškiai įtvirtintos nuostatos dėl prieigos prie registrų sistemos visuomenei ir atitinkamo slaptumo. Todėl iš esmės reikia pritarti Komisijos vertinimui, kurį ji pateikė kaip reglamento priėmėja.

84. Taigi prašyme priimti prejudicinį sprendimą nenurodytas joks privalomas visuomenės interesas, kuris būtų svarbesnis už informacijos pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą atskleidimą, jei konkrečiu atveju iš tiesų esama konfidencialumo intereso, kuris reglamente tik preziumuojamas.

kurios atžvilgiu galioja tik kai kurie konfidencialumo pagrindai. Informacijos atskleidimas prieš sueinant penkerių metų terminui pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą gali neigiamai paveikti komercinės arba pramoninės paslapties Informacijos apie aplinką direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio d punkto prasme ir (arba) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio f punkto prasme konfidencialumą. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nebuvo nurodytas joks privalomas visuomenės interesas informacijos atskleidimu, kuris būtų svarbesnis nei komercinių ar pramoninių paslapčių apsauga ir (arba) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų konfidencialumas, jei konkrečiu atveju iš tiesų esama konfidencialumo intereso, kuris reglamente tik preziumuojamas.

D — Dėl trečiojo klausimo. Penkerių metų termino pagal Reglamento Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą nustatymas

4. Tarpinė išvada

85. Sprendimas dėl prašymo susipažinti su Reglamente (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punkte nurodyta informacija turi būti priimtas laikantis Informacijos apie aplinką direktyvos reikalavimų. Tačiau tai nėra emisijos į aplinką informacija direktyvos 4 straipsnio 2 dalies ketvirto sakinio prasme,

86. Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar aptariama informacija turi būti tvarkoma konfidencialiai penkerius metus po jos įtraukimo į registrą, ar ji atskleistina pasibaigus pirmajam penkerių metų terminui po leidimo suteikimo pagal Direktyvą 2003/87. Šis

klausimas reikšmingas ir taikant Informacijos apie aplinką direktyvą, nes nuostata dėl konfidencialaus tvarkymo pagal Reglamentą (EB) Nr. 2216/2004 trukmės gali turėti įtakos nuostatų dėl teisės susipažinti su sandorių duomenimis išimtis pagal direktyvos 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio d ir f punktus.

informaciją, kurią privalu suteikti remiantis XVI priedu. Papildomos registre saugomos informacijos jie nepateikia. XVI priedo 11 punkte numatyta, kad vyriausiasis administratorius, laikydamasis nurodytų terminų, Bendrijos nepriklausomo sandorių žurnalo interneto tinklalapio viešojoje zonoje pateikia ir atnaujina priedo 12 dalyje nurodytą informaciją. Tokią informaciją apie kiekvieną X metais registru sistemose atliktą sandorį vyriausiasis administratorius pateikia nuo (X+5) metų sausio 15 dienos pagal XVI priedo 12 punktą.

87. Direktyvos 2003/87 11 straipsnyje įtvirtinti du apyvartinių taršos leidimų skyrimo laikotarpiai: trejų metų laikotarpis, trunkantis nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. sausio 1 d., ir po jo prasidedantis penkerių metų laikotarpis. Neaišku, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsižvelgia į tai, kad aptariama informacija turi būti tvarkoma konfidencialiai tik per atitinkamą skyrimo laikotarpį. Tačiau galiausiai tai neturi reikšmės, nes Reglamentas (EB) Nr. 2216/2004 šiuo aspektu yra aiškus.

89. Kaip pagrįstai nurodo Indėlių ir paskolų kasa, Prancūzija, Austrija ir Komisija, iš šių nuostatų akivaizdžiai matyti, kad skyrimo periodo pabaiga nėra svarbi. Priešingai, aptariama informacija privalo būti atskleidžiama tik nuo penktųjų metų, einančių po tų metų, kuriais buvo atliktas sandoris, sausio 15 dienos.

88. Pagal Reglamento Nr. 2216/2004 9 straipsnį vyriausiasis administratorius ir nacionalinio registro administratorius suprantamai ir nuosekliai XVI priede įvardytiems vartotojams nustatytu dažnumu pateikia tą

90. Kaip teigia Komisija, būtų nesusipratiimas sandorį, sudarytą skyrimo laikotarpio pradžioje, saugoti ilgiau nei sandorį, sudarytą

laikotarpio pabaigoje. Taigi reikia preziumuoti, kad analogiškas suinteresuotumas konfidencialumu išlieka ir per paskesnius skyrimo laikotarpius.

91. Taigi Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punkte nurodytą informaciją galima atskleisti tik pasibaigus penkerių metų terminui.

E — *Dėl ketvirtojo klausimo. Galimybė nukrypti*

92. Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnį leidžiama nukrypti nuo penkerių metų termino, ypač jei regioninės ar vietos valdžios institucija prašo atskleisti šią informaciją, siekdama derėtis sudarant miesto šildymo viešosios paslaugos delegavimo sutartį. Toks nukrypimas galėtų būti reikšmingas ir taikant Informacijos apie aplinką direktyvą.

93. Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 1 dalyje iš esmės nustatyta, kad slapta laikoma visa registruose ir Bendrijos nepriklausomame sandorių žurnale esanti informacija, įskaitant duomenis apie visus įrašus ir atliktus sandorius, išskyrus tuos atvejus, kada ji reikalinga įgyvendinant šio reglamento ir Direktyvos 2003/87 reikalavimus ar nacionalinius įstatymus.

94. Liono miesto nuomone, jei jis gautų aptariamą informaciją, tai pasitarnautų Direktyvos 2003/87 įgyvendinimui. Jis nori pasinaudoti šia informacija, siekdamas įvertinti, kaip jo šildymo įrenginių operatoriai mažina šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, ir galbūt tai pagerinti.

95. Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 1 dalį leidžiama nepateikti informacijos ne tuomet, kai ji tarnauja Direktyvos 2003/87 tikslams, o tais atvejais, kai ji reikalinga įgyvendinant šios direktyvos reikalavimus. Direktyvoje 2003/87 esama nuostatų dėl tam tikros registruose saugomos informacijos atskleidimo, tačiau nėra nuostatų, numatančių būtent aptariamą informacijos atskleidimą.

96. Tai taikytina ir Reglamentui (EB) Nr. 2216/2004: šio reglamento tikslas taip pat yra šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos mažinimas, tačiau jame pagal XVI priedo 12 punktą numatytas atskleidimas tik pasibaigus penkerių metų terminui.

97. Neatmestina, kad pagal nacionalinę teisę gali būti reikalaujama atskleisti aptariamą informaciją Liono miestui. Tačiau šiuo aspektu argumentų pateikta nebuvo, todėl Teisingumo Teismui nereikia nagrinėti šios galimybės.

susijusių duomenų²⁷ apsauga gali būti sumažinta tik dėl svaresnio saugotino intereso. Informacijos apie aplinką direktyvos nuostatų taikymas iliustruoja, kaip tikrinimas turi būti atliekamas kiekvienu atveju.

98. Tačiau siekiant išsamumo reikia paminėti, kad Komisijos ir Prancūzijos tvirtinimas, jog ši išimtis susijusi tik su Direktyvą 2003/87 ir Reglamentą (EB) Nr. 2216/2004 perkeliančiomis nacionalinės teisės nuostatomis, nėra įtikinamas. Gali būti tokių nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias būtų privaloma pateikti tokią informaciją, tačiau kurios neturėtų jokio ryšio su klimato apsauga. Pavyzdžiui, nusikaltimų tyrimas. Tačiau valstybės narės, taikydamos nuostatas, patenkančias į Sąjungos teisės taikymo sritį, būtent reglamentą, turi pateikti nacionaliniam teismui išsamų Sąjungos teisės išaiškinimą, leidžiantį užtikrinti pagrindinių teisių laikymąsi²⁵. Todėl komercinių paslapčių²⁶ ir su fiziniu asmeniu

99. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnio 2 dalį taip pat nėra būtinas ankstesnis informacijos atskleidimas. Šia nuostata iš esmės draudžiama panaudoti registruose saugomą informaciją be išankstinio įrašo turėtojo sutikimo. Tiesa, leidžiama ją naudoti, kai jos prireikia pagal šio reglamento reikalavimus administruojant ir tvarkant registrus. Tačiau tam nebūtina aptariamą informaciją perduoti Liono miestui.

100. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nebuvo nurodyta jokia aplinkybė, kuria pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnį būtų galima pateisinti nukrypimą nuo XVI priedo 12 punkte įtvirtinto penkerių metų termino.

25 — 1991 m. birželio 18 d. Sprendimo *ERT* (C-260/89, Rink. p. I-2925) 42 punktą, 1991 m. spalio 4 d. Sprendimo *Society for the Protection of Unborn Children Ireland* (C-159/90, Rink. p. I-4685) 31 punktą ir 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sopropé* (C-349/07, Rink. p. I-10369) 34 punktą.

26 — Žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *AKZO Chemie prieš Komisiją* (53/85, Rink. p. 1965) 28 punktą, 1994 m. gegužės 19 d. Sprendimo *SEP prieš Komisiją* (C-36/92 P, Rink. p. I-1911) 37 punktą ir Sprendimo *Varec* (minėtas 24 išnašoje) 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

27 — Žr. 2003 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink. p. I-4989) 70 ir paskesnius punktus ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Satakunan Markkinäpörssi ir Satakunta* (C-73/07, Rink. p. I-9831) 52 punktą.

V — Išvada

101. Todėl siūlau Teisingumo Teismui į pateiktus prejudicinius klausimus atsakyti taip:

- „1. Nacionalinio registro administratorius yra kompetentingas priimti sprendimą dėl prašymo pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinamąją Tarybos direktyvą 90/313/EEB pateikti jo turimą ar jam skirtą informaciją, numatytą 2004 m. gruodžio 21 d. Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos XVI priedo 12 punkte.

2. Sprendimas dėl prašymo susipažinti su Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punkte numatyta informacija turi būti priimtas laikantis Informacijos apie aplinką direktyvos reikalavimų. Tačiau tai nėra emisijos į aplinką informacija direktyvos 4 straipsnio 2 dalies ketvirto sakinio prasme, kurios atžvilgiu galioja tik kai kurie konfidencialumo pagrindai. Informacijos atskleidimas prieš sueinant penkerių metų terminui pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą gali neigiamai paveikti komercinės arba pramoninės paslapties Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio d punkto prasme ir (arba) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų 4 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio f punkto prasme konfidencialumą. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nebuvo nurodytas joks privalomas visuomenės interesas informacijos atskleidimu, kuris būtų svarbesnis nei komercinių ar pramoninių paslapčių apsauga ir (arba) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų konfidencialumas, jei konkrečiu atveju iš tiesų esama konfidencialumo intereso, kuris reglamente tik preziumuojamas.

3. Pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 XVI priedo 12 punktą šią informaciją galima atskleisti iš esmės tik pasibaigus penkerių metų terminui.

4. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nebuvo nurodyta jokia aplinkybė, kuria pagal Reglamento (EB) Nr. 2216/2004 10 straipsnį būtų galima pateisinti nukrypimą nuo XVI priedo 12 punkte įtvirtinto penkerių metų termino.“